

قرارداد استعماری سایکس-پیکو؛ یک فتنه بنیادین

استعمارگران از دیرباز در صدد تجزیه و کم کردن قدرت حاکمیت عثمانی و تضعیف مسلمانان بودند. شکست عثمانی در جنگ بین‌الملل اول، زمینه را برای تأمین خواسته‌های شوم استعمارگران فراهم آورد و دولت‌های انگلستان و فرانسه، نمایندگان خود با نام‌های سِرمارک سایکس و فرانسوای پیکورا مأمور این کار کردند. پیمان استعماری سایکس-پیکو، کشورهای عربی را که جزو قلمرو عثمانی بودند، به کنترل بیگانگان درآورد. به این ترتیب، کویت، عراق، اردن و فلسطین، تحت کنترل انگلیس و سوریه و لبنان زیر سلطه فرانسه درآمدند. هم‌چنین بخش‌های شمالی عراق و

شرق ترکیه در محدوده‌ای به وسعت ۵۰ هزار مایل مربع به روسیه واگذار شد.

فرانسه و انگلیس در پی تقسیمات پیمان سایکس-پیکو با یک دیگر توافق

کردند تا متصروفات خاورمیانه‌ای خویش را به امیرنشین‌های متعدد تبدیل

نمایند و در هر امیرنشین، احساسات قومی، نژادی، زبانی و مذهبی را علیه

دولت عثمانی برانگیزند تا راه شکست نهایی عثمانی و تضعیف جهان اسلام

از درون هموارتر گردد. یکی از نتایج سیاه این قرارداد، زمینه‌سازی جهت

تشکیل کشور نژادپرست اسرائیل در فلسطین اشغالی بود که در

حدود سه دهه بعد از امضای این قرارداد، عملی شد.